

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

84. Considerando, quomodo Christus in Passione sua Angelicas
perfectiones & expressit, & excessit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

MODUS LXXXIV.

Octogesimus quartus meditandi Passionem Domini Modus esse potest: considerando quomodo in Passione sua Dominus noster Angelicas perfectiones, atque proprietates, nec non ministeria, nobis ex scripturis sacris nota, & exercuerit, & expresserit, & insuper etiam excellerit.

Angelos Sanctos, præcipuâ ratione nobis commendat pietas, quâm Dominus Deus noster mandavit illis de nobis ut custodiant nos, in omnibus viis nostris, ne unquam offendamus ad lapidem pedes nostros, utque super aspidem & basiliscum ambulemus, & conculcemos leonem & draconem. Neque id solum, verum etiam, ut ducant nos per viam, quâ ambulemus ad patriam, præbendo lumen in tenebris, præsidium in periculis, solatum in mœroribus, robur in difficultatibus, refectionem in laboribus, stimulum & animum in cessationibus, eruditionem & revelationem in ignorantias. Hæc omnia longè plenius est nobis Dominus noster JESUS Christus, qui est verus Testamenti Angelus, est Agnus qui solvit signacula libri, septem Sigillis clausi, & ipse liber scriptus intus & foris. Ille Passione potissimum suâ revelavit nobis mysteria abscondita à constitutio ne mundi. Propter quod Petro ad Passionem suam impediendam non nihil procedenti & con nanti, dixit inter alia. Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum? quomodo ergo im plebuntur scripturæ, quia sic oportet fieri: Idem Dominus noster piissimâ Passione suâ, & libera vit nos, & assiduò liberat, ab omnibus incom

Ps. 90. II.

G: G:
oper:
TOMI
N:

modis periculisque salutis, & corporis quidem, sed potissimum Animæ, liberat autem purgando, illuminando, inflammendo, confirmando, protegendo, consolando, adjuvando, ornando, dittando, gratiis, meritis, omnique genere beneficiorum, usque ad possessionem vitæ æternæ, quæ non nisi per ipsam obtinetur.

Archangelorum, prout ipsum nomen sonat, munus est, majora & graviora Divinæ voluntatis decretorumque annuntiare. Quis autem & quando nobis grandiora mysteria & arcana revelavit quam Christus in sua Passione, ac per passionem. Christus Passus atque Crucifixus, revera Michaël fuit: qui nobis, quod nemo esset Sicut Deus, ostendit. Christus Passus etiam verè Gabriel fuit, qui fortitudinem Dei in nostra licet infirmitate absconditam exercendo nuntiavit. Christus item Passus Raphael, seu Medicina Dei nobis existit, quoniam ille Passione suâ, totius mundi sanitatem fecit. Denique Christus Passione & morte suâ, Patrem nobis reconciliavit, cælum aperuit, mortem nostram vicit, mundum calcavit, peccata delevit, vires diaboli confregit, vitæ æternæ nos hæredes constituit. Hæc si quis Spirituum cœlestium nobis facta vel futura nuntiasset, meritò à nobis Archangelus dici debuisset. Christus ista omnia nobis nuntiando fecit, & faciendo nuntiavit, ita ut verissimè dixerit, tum Apostolis. Omnia quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis. tum Judæis. Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi, si autem facio, Et si mihi non vultis credere, operibus credite. Horum verò operum, maximè vocalissima est Passio Christi, & vulnera, & Mors. Ipsa est enim ex-

Nn 3

secu-

secutrix omnium, ipsa lingua omnium, ipsa sigillum & obsignatio omnium. Noster ergo Archangelus fuit Passus JESUS, & omnium Archangelorum Princeps, atque Dominus.

Virtutes hoc muneric habent, quod operentur mirabilia atque miracula supernaturalis Ordinis, quin etiam ordinarium supernaturalitatis modum superantia, potissimum in Hominum ad Deum, ejusque Gloriam & voluntatem, subjectionem, tum verò ad ipsorum met illorum salutem æternam, accommodata, atque ordinata. Totus, & semper, & ubique fuit talis Virtus, Christus; at maximè, & specialissimè efficacissimèque in Passione & Cruce, atque Morte. Quod ipse luculenter affirmavit aliquando Iudeis di-

Joan. 12.32. cens. *Ego, cùm exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.* Et traxit revera omnia quidem nostra peccata, ut ea deleret; omnia nostra vulnera, ut sanaret; omnium nostrum mortem, ut vivificaret; omnium nostrum condemnationem, ut rescinderet. Traxit omnem furem hostium, dæmonum, & hominum, ut patiendo vinceret. Omnem iram Patris Æterni, ut placaret; omne Justitiae debitum, ut solveret. Omnium nostrum corda, ut obligaret. Omnium nostrum Animas, ut beatas faceret. Præter hoc autem, Virtutis Passionis Christi atque Mortis fuit, Terræ motus, obscuratio solis in medio die & plenilunio per universam terram, Petrarum scissio, sepulchorum apertio, Mortuorum resuscitatio, vel templi rescissio. Passionis quoque ac Mortis Christi virtus fuit: Conversio latronis, Confessio Centurionis, Populorum penitentia, Clamor validus in morte, Oratio pro Crucifixo

ribus

tibus. Virtus etiam Passionis Christi & Mortis fuit, victoria mundi, evacuatio inferni, Alligatio diaboli, Confusio mortis, Justificatio impiorum, Pacificatio cælestium atque terrestrium, referatio cælorum. Virtus Passionis & Mortis Christi est, Conversio Humani generis ad fidem, ad legem, ad consilia, ad doctrinam, ad spem, & fiduciam, ad æmulationem & imitationem, ad confessionem & dilectionem Christi, etiam per vulnera, per sanguinem, per mortem pro Christo, & quidem Christo Crucifixo; Mortuo, & sepulcro. Hæc Christi Passionis virtus, omnes excedit virtutes, omnesque virtutum operationes. De Pæso Christo dici potest, quod de vivente dictum est. *Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes.*

Principatus, habent hoc proprium sive naturæ, sive muneric, quod repræsentent Deum tanquam Principem, principiumque rerum omnium creatarum, quæ omnes ex Deo tanquam ex fonte aquæ, tanquam ex mari flumina, tanquam ex terra germina, progrediuntur, ideoque etiam Deo sub sunt, atque ab eo gubernantur. Christus Dominus noster longè justius pleniùsque repræsentavit nobis, tam in vita, quam in morte Passionis que sua Divinum suum in omnia Principatum. Propter quod Evangelista de illo asseruit, quia omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. *Quod factum est, in ipso vita erat.* Propter hoc etiam, cum dormiente Domino in navicula, descendisset, procella & venti in stagnum in quo navigebant, surgens increpavit ventum, & tempestatem, & mari dixit, tace, obmutesc; & cessavit, & facta est tranquillitas, dicebantque homines timentes ad invicem. *Quis putas hic est, quia & ventis*

Luc. 6. 19.

Joan. 1.3.

Luc. 8. 23.

Luc. 4. 41.

N n 4

tis

tis & mari imperat, & obediunt ei? Par i ratione tam morbis, quam mortuis, quam etiam ipsi dæmoniis imperabat, expellebatque ea, & impans non sinebat eloqui. Porro in Passione sua, quantopere Principatum suum demonstravit, oscurum esse non potest. verbo suo prostravit universos milites, ministrosque & Sacerdotes, qui ad eum capiendum venerant. Verbo cohibuit eosdem, ne ullum ex discipulis suis apprehenderent; solo tactu, auriculam Malchi abscessam lanavit. Coram Concilio Iudæorum se Dei filium Christum, & Judicem venturum in gloria denunciavit. Coram Pilato Regem se esse professus est, estò non de hoc mundo: ejusdem minas repressit, dicens. *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper.* Quid multa? Principatus Christi, iuper humeros Christi fuit, tum quando exivit bajulans sibi Crucem; tum quando Crucifixus est, & titulo Crucis Regem se testatus est, & Latroni Regnum Paradysi appromisit, contulitque, & totum universum in planctum Passionis suæ Mortisque convertit. Denique Passio ejus universa, atque Mors in Cruce, aliud fuit nihil, quam exercitium Principatus sui, debellatio Tyrannidis diabolice, cui extorxit delevitque chyrographum decreti, quod erat contrarium nobis, & illud affixit Crucis, exposuavit quoque Principatus & potestates, & illos traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso, passo, humiliato, exinanito, obedienti, crucifixo, mortuo atque sepulto, demumque gloriouse redivivo. Hæc eadem Domini Passio, fuit Principium & fons reconciliationis nostræ cum Deo, fuit fons sanctificationis, & justificationis nostra,

Jon. 15. II.

Col. 2. 14.

G: -
G:
oper:
Toni
N: -
G:

nostræ, fuit fons filiationis, seu adoptionis nostræ in filios, & hæredes Dei, fuit clavis adaperiens coelos & portas justitiae, per quas ingrediatur gens justa, id est Electi, in beatam æternitatem. Ad extreamum Passione suâ Dominus JESUS quæsivit sibi, meruitque Principatum super omnia bona sua, juxta illud ipsiusmet dictum: *Oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam* *Luc. 24. 26.*

Potestates Angelicæ, sunt repræsentatrices Omnipotentie Dei, tam respectu existentium, aut exiturarum, quam etiam respectu possibilium solum rerum. Quæ Deo plenissimè subsunt, non solum quoad esse & existere, sed etiam quoad posse, etiam quoad vires & potestates earum: ita ut non sit potestas in ulla creatura nisi à Deo, cuius potestati, nemo prorsus, nead momentum; ille autem quovis momento, omni simul potestati resistere potest, eamque pro suo arbitrio moderari. Ejusmodi Potestas fuit, & excelluit in Christo, etiam Patiente, & quidem eminentius, atque naturalius, quam in omnibus simul Angelicis Potestatibus. Habuit & exercuit Potestatem Dominus ponendi animam suam, & iterum sumendi eam, neque ullus eam potuit tollere ab eo. Sæpius tentarant inimici Dominum tenere, comprehendere, præcipitare, lapidare; sed nihil proficere poterant, quia hora ejus neandum advenerat. Venit hora, aut potius ab ipsomet adducta est hora, & tunc prævalere in eum visa est potestas tenebrarum, & hora inimicorum, & odium, invidia, rabiesque persecutorum: sed tamen etiam in hoc ipso viguit Potestas Christi Domini, quia ille manus

Nn 5

im-

impiorum atque hostium, quas ille in se sepe
miserat, ita suo incumbebant sceleri, ut tam
famularentur obsequerenturque Redemptor.
Perfecta est virtus infirmitate, Sanitas Passio.
Redemptio Crucifixione, vita Morte, Glori
confusione, justificatio iniquitate, Reconciliatio
offensione. Denique ubi abundavit delictum,
superabundavit & gratia. In infirmis etiam
in infirmitatibus Passi Iesu, summa & absolute
merita, & Divina Potestas exercita est, omnissimus
diaboli potestas confracta, arma ejus ablati
spolia ejus detracta, præda erepta, ipse alleato
a superveniente fortiore, infirmitatem licet, &
ignominiam, & vulnera, & Passionem, & mortem
ipsam induit: quia quod infirmum & deli-
ctum erat Dei nostri, hoc fortius fuit, atque
pietius omnibus non solum hominibus, sed
etiam dæmonibus, quorum omnis rabies &
astutia devorata est in Christi Patientis & mortis
infirmitate & stultitia. Hæc potestas Dei nobis
pro nobis Passi usque hodie perseverat, semper
que perseverabit usque ad finem saeculi; quia
omnes, tam hominum, quam dæmonum
micas potestates, omnes errores, & perfida-
nes stultas, omnes tentationes & impugnationes
violentias, omnes mundanas superbias &
vanitates, omnes concupiscentias carnali-
bus licentias, & effrenitatis, quibus superans
omnis in creaturis potestas est impar, Passionis
tamen Dominicæ efficaciam & potestate, perinde
in nihilum rediguntur, & sicut lutum plateare
delentur: adeo, ut tantum possimus, quam
confidimus in virtute Passionis Christi. Quia
de re triumphantissime loquitur Apostolus in
pl

plura alia. Certus sum enim, quia nulla creatura Rom. 8. 38.
 poterit nos separare à charitate Dei, quae est in Christo
 Iesu. Neque mirum; cum habeamus etiam Do-
 mini ipsius hac in parte munificentiam. Ecce dedi
 vobis potestatem calcandi supra serpentes, & Scor-
 piones, & super omnem virtutem inimici: & nihil
 vobis nocebit.

Luc. 10. 19.

Dominationes, Dominium Dei absolutum
 supremumque repräsentant, quo ille essentiali-
 ter omnium Dominus est, & in quo à nemine
 dependet, aut limitatur, sed omnia ab ipso. Chri-
 stus Dominus noster, Dominus universorum
 fuit, non per modum dominationis alicujus par-
 ticipativè, aut repräsentativè; sed essentiā atque
 naturā suā in primis: unde in ejus femore scri-
 ptum est; Rex Regum, & Dominus Dominantium: Apoc. 16. 14.
 deinde fuit Dominus omnium meritorie; quia
 enim formam servi accipiens exinanivit semetipsum
 factus obediens, usque ad mortem, mortem autem
 Crucis: propter hoc & Deus Pater exaltavit illum,
 & dedit illi nomen, quod est super omne nomen, ut
 in nomine Iesu omne genu flectatur, ejusque Domi-
 nium, atque Regnum recognoscatur. Et recog-
 novit sanè tota universitatis rerum Dominium
 ejus semper quidem, at maximè in Passione
 illius, quando illo in cruce pendente, atque
 moriente, tota rerum universitas, planxit mor-
 tem ejus, tribus horis, ita ut in omnibus elemen-
 tis, in saxis, & rupibus, in mortuis denique ipsis,
 sensus mortis, Domini sui, planctusque appa-
 ruerit. Meritoriam hanc Domini super omnia
 à se quæsitionem, & acquisitionem, complevit
 Dominus atque consummavit, tum pro pote-
 state arbitrioque voluntatis suæ, inclinato capi-
 te Spi-

Phil. 2. 6.

te Spiritum emittens, atque moriens; tum a
inferos, tanquam inter mortuos liber, & sic
vivorum, ita & mortuorum Dominus, tartare-
rumque potestatum debellator descendens; tum
tertiâ die, propriâ suâ virtute, à mortuis ad vi-
tam resurgens; quâ completâ potentia suâ ap-

Matt. 26. 18. parens discipulis profitetur dicens: *Data est mihi
omnis potestas in celo & in terra.* Quia enim po-
testatem quam ex natura habuit, in Incarnatio-
nis, ac potissimum in Passionis, Mortis que lata
dispensatione, ipse sibi quoad usum exerciti-
umque quodammodo subtraxit, ideo post
transactam subjectionis suæ horam, ad eandem
potestatem, tanquam ad laborum suorum servi-
tutisque præmium rediit, id ipsum congratulan-
tibus ei cœlestibus ordinibus universis, & di-
centibus; *Dignus est Agnus, qui occisus est, acci-
pere virtutem, & Divinitatem, & sapientiam, &
fortitudinem, & honorem, & gloriam, & beni-
dictionem, & omnem creaturam, que in celo est,
& super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari,
& quæ in eo.*

Throni, sunt Spiritus repræsentantes Di-
nam Äquitatem, Justitiam, Majestatem, atque
Reverentiam illi debitæ Profunditatem. Unde
Throni dicti sunt illi Spiritus, tum quia in eis
Deus residet, quietissimè omnia judicans, differ-
nens, concludens, atque decernens, immotus
ac imperturbatus ipse: tum quia in submissione
humilitateque profundissima illorum Spirituum
Deus ipse cum quadam securitate conquiecit
magnificè in eis adimplens, quod super humi-
les atque trementes ad suos sermones deice-
dat, atque in eis requiescat. Christus Domini
no-

Apoc. 5. 12.

S: -
G: -
oper:
Jor:
N: -
S:

noster, absque omni dubitatione, & Thronus
fuit ipse, & Passio ejus fuit Thronus ejus. Fuit
Thronus, quia Divinitas ejus resedit, requievit-
que in Humanitate ejus. Christo enim omne ju-
dicium dedit Pater, quia Filius hominis est; & ipse *Joan. 5.22.27.*
constitutus est a Deo Patre, *Judex vivorum & Att. 10. 42.*
mortuorum, cui omnes Prophetæ testimonium per-
bibent. In hoc Throno sive solio, vidit Isaías
Dominum nostrum sedentem super solium excelsum,
& elevatum, & majestate ejus plena erat omnis
terra. At etiam Dei - hominis Christi Thronus
fuit Passio tota, & in specie crux ejus. Tota
enim prævia vita Christi cursus fuit, unde ex iti-
nere fatigabatur, unde pertransit benefaciendo,
& sanando omnes oppressos a diabolo. Neque
conquievit nisi in Passionē sua actuali affirmante
ipso metac dicente. *Baptismo habeo baptisari, &*
quomodo coarctor usque dum perficiatur? Perfe-
ctus est Baptismus in Passionē & Cruce: ibi ergo
resedit, ibi conquievit Dominus; ad quod etiam
ipse respexit cum diceret. *Ecce ego ejicio demonia,*
& sanitates perficio, bodie, & cras, & tertia
die consummor, atque perficior, & conquiesco.
Maxime verò hanc suam, in Passionē & Cruce,
veluti in Throno sessionem, quietem, Iudicia-
riaque Potestatis exercitationem expressit Do-
minus, quando affirmatè dixit, præsertim per
Prophetam. *Tu cognovisti sessionem & resurrec- Ps. 138. 2.*
tionem meam: sessionis nomine Passionem & mor-
tem Crucis, sepulturamque suam significans;
partim per semetipsum. *Nunc judicium est mun- Joan. 12. 31.*
di, nunc Princeps hujus mundi ejicietur foras. Et.
Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me
ipsum, hoc autem dicebat significans quā morte ejet
mori-

*Isa. 6. 1.**Lvt. 13. 32.**Ps. 138. 2.*

moriturus. Judicavit ergo Christus in sua Pa-
 sione atque Cruce diabolum, judicavit mun-
 dum, judicavit peccatum, judicavit mortem,
 tam temporalem, quam æternam. Hoc judicio
 periit Judas traditor, conversus est Petrus abjur-
 tor: hoc judicio damnatus est latro impoenitens,
 salvatus latro confitens; hoc judicio damnata
 sunt peccata, salvati autem peccatores; hoc
 judicio excusati sunt apud Patrem crucifixores,
 quia ignorabant quid ficerent; & concusione
 totius universi, recessione veli ad Sancta sancto-
 rum, damnati & deserti sunt impii & incorrecti
 cætus Sacerdotum, & Phariseorum. Quod si ad
 humilitatem Christi reverentiamque, quæ se
 Christus submisit Patri, respexerimus; & hac
 utique Thronus Christi consummatissimus fuit.
 In hoc ille humilitatis, reverentiæ, mansuetudi-
 nis, exinanitionisque throno residens clamabat
 omnibus; *Discite a me, quia mitis sum & humili-*
corde. In hoc throno tam per omnes gradus
 mensurasque excessit, ut omnibus simul collectus
 creaturis, etiamsi omnes essent Divinæ Parenti
 dignitate pares, omnibusque earum humilitati-
 bus, ac reverentiis sub Deo congregatis, non
 tantum non sint adæquaturæ, sed neque sans
 imitatura Humilitatem Christi. Alia enim est
 alia per omnem modum, alia infinites infinite
 humilitas, qua se vilificat creatura, qua est ab-
 solutè nihil, & nihil; & alia Humilitas, qua se
 exinanivit Deus-Homo, & exinanivit factus
 obediens usque ad mortem, mortem autem
 Crucis. Humilitate suâ quantâcunque nun-
 quam excedit creatura vilitatem nihilis sui;
 Deus-Homo, si se vel ad latum unguem humi-
 lit

G: -
 G:
 oper:
 T O N
 N 2
 5

liet, limites immensæ Dignitatis suæ transit. Quam enim vilitati creatæ debita est omnis vili-
ficiatio: tam Dignitati Increatae nulla omnino
competit humiliatio, multoque etiam minus ex-
inanitio. Quare nemini magis Thronus fuit
Humilitas, & erga Deum Reverentia, quam
Christo sua Exinanitio, & descensio.

Cherubini, suo nomine sonant scientiæ at-
que sapientiæ plenitudinem; quia nimur re-
presentant hi spiritus semetipſis Divinam omni-
scientiam, omniumque veritatum consumma-
tam, comprehensivam, intimam intelligentiam,
in quacunque conditione, & suppositione.
Non quod Cherubini ipſi Deum comprehen-
dant, ejusque scientiam & sapientiam cognitio-
nibus suis adæquent, sed quod naturis suis o-
stendant Deum talem esse, qui omnia nōrit, in-
tueatur, comprehendat. Dominum nostrum
Iēsum Christum, omnes Cherubinos sapientiā
excellisse facile confitebitur, qui noverit de eo
dictum ab Apostolo; quia in eo habitat omnis ple-
nitudo Divinitatis corporaliter. Item, quia in eo
sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei ab-
ſconditi. Nunquam autem magis fuere isti the-
sauri abſconditi & latentes, (quantum ad homi-
num, seu hostium oculos) quam in Patiente &
Morientे Christo: quamvis alioqui revera tunc
maxime elucescebant iis, qui oculos ad dispi-
ciendum idoneos habebant. Unde Apostolus
idem affirmit: quia nos prædicamus Christum 1. Cor. 1. 24.
Crucifixum, Judæis quidem scandalum, gentibus au-
tem stultitiam, ipſis autem vocatis, Christum Dei
virtutem, & Dei sapientiam: deque eadem re
alibi idem dicit: quia quod stultum est Dei, sa- Cor. 1. 25.
pientius

Colof. 2. 9.
Colof. 2. 3.

pientius est hominibus. Quid enim stultius cogitetur, quam Deum pati, crucifigi, mori, voluntate, atque spontaneo consilio, propter nullius sibi futuras causas, & quas potuerit longe faciliore, honestiore consilio expedire? sed quod stultum est Dei, sapientius est omnibus hominibus, omnibusque hominum sapientiis: quae omnes in hac una Dei stultitia devorata, everti, confusa, & exinanitae sunt. Propter quod Apostolus nullam aliam sapientiam, atque scientiam, sibi vel optavit, vel gratulatus est, quam scire Iesum, & hunc Crucifixum. Neque id soli sibi, verum & omnibus aliis exoptavit, & precatus est. Sic enim ait. *Hujus rei gratia factio genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, ex quo omnis paternitas, in celis & in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriae sue, virtute et roborari, per Spiritum ejus in interiore hominem, Christum habitare, per fidem in cordibus vestris, in charitate radicati, & fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, que sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum, scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.* Hac est Apostolica pro omnibus fidelibus ad DEUM postulatio, quam postulat omnibus, Passione atque Crucis Christi, plenam perfectamque scientiam, & in ea, absconditam licet, supereminentem tamen charitatem, qua consequatur impletio in omnem plenitudinem Dei. Et profecto Passio Christi est, illa Clavis David, qua aperit mysteria seu Fidei, seu Scripturarum sacra rum, seu etiam aliarum veritatum atque scientiarum, huic nemo claudit; cui vero illa claudet.

I. Cor. 2. 2.

Eph. 3. 4.

Isa. 22. 22.

Apoc. 1. 7.

(sicut claudit omnibus non creditibus, & negligentibus, & contemptibus) huic nemo aperit, ad nihil inquam ei proficit omnis humana sapientia, sed & ipsa fidei lux, tenebrae sunt illi, & scripturarum lumine excæcatur potius, atque induratur, quam te salutem proficit. Christus ergo noster verus Cherubim: & plus quam Cherubim est.

Seraphinorum munus est, ardere Charitate, & hoc ardore representare Charitatem, quæ Deus est, quâve diligit ipse semetipsum, & omnian se, propter se, ac semetipso. Dominum nostrum JESUM Christum si dixeris non arsisse amore Seraphico, in Patrem suum Æternum, & in nos, injurium me Charitati ipsius divinæ profiteri cogar: de quo enim aliquando Seraphinorum dictum est, quod Dominus noster de sua Patrisque in mundum charitate dixit. Sic *Joan. 3. 16.*

Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut mundus salvetur per ipsum. De cuius charitate dictum est. Fortis est ut mors dilectio, *Cant. 8. 6.* dura sicut infernus emulatio lampades ejus, lampades ignis atque flamarum. Atque multæ non poterunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. De cuius item charitate scriptum est. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihilum despiciet illam? Hoc utique Christus Dominus re ipsâ fecit, in omni quidem vita sua, incipiendo ab inde, quando *VERBUM Caro factum est, & habitavit in nobis,* usque quando in Cruce pendens tradidit in mortem *Isaiæ 58. 12.* animam suam de qua charitate ipsem et judicium tulit, quando dixit, quia majorem hac dilectionem *Joan. 15. 13.* habebet nemo, quam ut animam suam ponat quis pro

V.P. Drusb. Op. VIII.

Oo amicis

amicis suis. Exaggerat vero hoc amplius Paulus,

Rom. 5. 10. qui dicit nos non amicos, sed cum adhuc inimici

Eph. 2. 4. essemus, dilectos esse, atque reconciliatos Patri per

Christum: Quam etiam charitatem idem Paulus

Luc. 9. 31. nimiam vocare non veretur, sicuti & Lucas ex-

cessivam aut potius excessum ipsum. Porro totam

hanc suam erga nos charitatem ipse met Christus

suæ erga Patrem dilectioni attribuit, tanquam

ei, cùjus solius gratiâ nos ille dilexit. Nos enim

cur amaret omnino nullam aliam causam habuit,

ideo sepe Passioni accingens dixit discipulis, ut

Joan. 14. 31. cognoscat mundus, quia diligo Patrem, & sicut man-
datum dedit mihi Pater, sic facio.

Plus quam ergo Seraphicam exercuit chari-
tatem Dominus IESUS Christus Salvator noster,
in omni quidem vita, at potissimum in Passio-
ne, & morte sua. Neque potest cogitari actus
ullus magis Seraphicus ipsâ Christi Passione:
cujus comparatione omnes Seraphinorum actus,
omnesque ardores, merum gelu, merumque
frigus sunt.

MODUS LXXXV.

Octogesimus quintus meditandi Passionem
Domini Modus esse potest. Consideran-
do quomodo Passione suâ Dominus noster nos
homines aptaverit, ad restaurandas implendas
que Angelorum Ordinum ruinas. Constat
enim cum Lucifero, seu Dracone rebelli mag-
nam quoque multitudinem Angelorum apostata-
sse à Deo, neque servasse suum principatum, sed
rudontibus inferni in tartara detractam. Hanc
etiam Apostasiam constat non ex uno tantum
aliquo

Jude 6.

2. Petr. 2. 4.